

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/410/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112240493
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8112240493.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00166073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

konania vedené pôvodne na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 17C 328/2012, 17C 329/2012, 17C 330/2012 a 17C 336/2012 vylučuje na samostatné konanie,

v prevyšujúcej časti žalobu zamietá,

náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 27.9.2012 pôvodne vedenej na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 17C 327/2012 žiadal zaviazať žalovanú na náhradu majetkovej škody vo výške 175,- EUR a sumy 276,60 EUR z titulu nemajetkovej ujmy, prípadne aby medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Humennom, ktorý nerozhodol o žiadosti na zmenu exekútora pre pohľadávku žalobcu v zákonom stanovenej lehote.

Rovnakých nárokov s menšími odchýlkami sa domáhal žalobca aj ďalšími žalobami voči rovnakej žalovanej a to v konaniach, ktorú boli spojené na spoločné konanie pôvodne vedené pred Okresným súdom v Humennom pod sp. zn. 17C 328/2012 až 17C 336/2012.

Žalobu odôvodňoval tým, že v pozícii oprávneného subjektu podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora a legitímne očakával, že súd mu poskytne súdnu ochranu a v zákonnej lehote rozhodne o zmene exekútora. V exekučnom konaní je pritom povinnosť súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia tohto návrhu.

Vec pritom nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na posúdenie a rozhodnutie súdu.

Žalobcovi bolo doručené uznesenie o zmene súdneho exekútora po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie, pričom do tejto doby sa nachádzal v stave právnej neistoty. Toto obdobie musel žalobca prekryvať svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovaním

exekútora a ďalších účastných orgánov, čo predpokladalo aktívnu systémovú správu pohľadávky žalobcom.

Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dourčením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutí o ňom. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,- EUR, na udržanie a správu informačného systému 40,- EUR a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- EUR, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil sumu 15,- EUR. Celkom v období medzi podaním návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom vynaložil márne sumu 175,- EUR.

Ďalej žalobca vo svojich žalobách uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu je takej intenzity, ktorá mala má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu, pričom neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenzie povinného. Ďalej nezákonným zásahom boli vyvolané u členov riadiacich orgánov spoločnosti žalobcu a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doteraz judikovaných súm, ktoré boli priznané sťažovateľom nálezmi Ústavného súdu SR pri konštatovaní prieťahov za určité obdobie, pričom za primeranú sumu za každý mesiac omeškania považoval sumu 55,32 EUR. Citáciou nálezov Ústavného súdu SR napríklad IIIÚS203/2006, IIIÚS347/2005, III ÚS190/05 ako aj ďalších.

V danom prípade súd v súlade s ust. § 112 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vylúčil na samostatné konanie konania vedené pod pôvodnou sp. zn. 17C 328/2012 až 17C 330/2012 a 17C 336/2012 z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci samej zo strany exekučného súdu neboli predložené exekučné spisy za účelom preskúmania úradného postupu exekučného súdu pri rozhodnutí o zmene exekútora s odôvodnením, že proti označeným povinným P. W. F. B. XXXX/XXXX, L. T. F. B. XXX/XXXX Y. Q. U. F. B. XXXX/XXXX X. J. B. X. A. A. A. X. X. Y. F. U. T. F. B. XXXXX/XXXX konajúcejmu súdu exekučný spis do rozhodnutia vo veci samej predložený nebol.

Keďže bez preskúmania exekučných spisov nie je možné posúdiť tvrdený nesprávny postup exekučného súdu, konania o žalobách pôvodne vedených na Okresnom súde v Humennom a spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 17C 328/2012 až 17C 330/2012 a 17C 336/2012 v exekučných veciach pod sp. zn. Ex 5786/2010, Ex17754/2010, Ex 122/2007, Ex 1390/2003 vylúčil na samostatné konanie.

Z exekučného spisu XEr XXX/XXXX F. U. W. (XXC XXX/XXXX) súd zistil, že návrh na vydanie poverenia bol súdu doručený 18.6.2004 a návrh na zmenu exekútora bol doručený dňa 2.7.2009.

Následne zo strany exekučného súdu dňa 23.7.2009 bola vypracovaná výzva voči pôvodnému exekútorovi na predloženie spisu a špecifikáciu trov exekúcie, ktorú doručil 13.10.2009.

Súd o zmene exekútora rozhodol uznesením zo dňa 26.11.2009 s dátumom právoplatnosti 23.1.2010.

V exekučnej veci pod sp. zn. XErXXX/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. F. P. T. - O. bola žiadosť o udelenie poverenia súdu doručená 15.12.2003 a návrh na zmenu exekútora dňa 2.7.2009.

Následne zo strany exekučného súdu dňa 10.9.2009 bola vypracovaná výzva voči pôvodnej exekútorke na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora s predložením exekučného spisu a špecifikáciou trov exekúcie.

Súd o zmene exekútora rozhodol dňa 3.2.2010, avšak k predloženiu exekučného spisu zo strany pôvodnej exekútorke došlo až 29.6.2010.

Dňa 16.7.2012 bola exekučnému súdu doručená správa Sociálnej poisťovne, že pohľadávka oprávneného bola uhradená na účet exekútorke v čase od 14.4.2004 do 13.3.2005.

V exekučnej veci pod sp. zn. XXEr XXX/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. M. S. bola žiadosť o udelenie poverenia doručená 15.12.2003 a návrh na zmenu exekútora 2.7.2009. Následne dňa 20.8.2009 bola zo strany exekučnému súdu vypracovaná výzva voči pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora doručeného exekútorovi dňa 13.9.2009.

O zmene exekútora súd rozhodol uznesením zo dňa 3.2.2010 s dátumom právoplatnosti 11.3.2010 a dňa 11.1.2011 bola doručená správa Sociálnej poisťovne, že celá pohľadávka oprávneného bola uhradená od 2.4.2005 do 1.3.2006 a dňa 29.3.2011 bolo vrátené poverenie z dôvodu uspokojenia pohľadávky oprávneného.

V exekučnej veci pod sp. zn. XXEr X/XXXX (XXCXXX/XXXX) F. L. P. rázovej bola žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 10.1.2007 a návrh na zmenu exekútora 15.10.2009.

Následne dňa 19.10.2009 bola vypracovaná výzva na predloženie exekučného spisu od pôvodného exekútora a uznesením zo dňa 4.2.2010 bolo vyhovené návrhu na zmenu exekútora s dátumom právoplatnosti 9.7.2010.

Spis zo strany pôvodného exekútora bol predložený až 29.9.2011.

V exekučnej veci pod sp. zn. XXEr XXX/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. P. W. kymu bola žiadosť o udelenie poverenia doručená 23.4.2007, návrh na zmenu exekútora 15.10.2009. Následne dňa 9.10.2009 bola vypracovaná výzva voči pôvodnému exekútorovi na predloženie exekučného spisu a špecifikáciu trov exekúcie, na ktoré nereagoval.

Uznesením zo dňa 5.2.2010 bolo vyhovené návrhu na zmenu exekútora s dátumom právoplatnosti 5.6.2010. Opätovne dňa 23.6.2010 bola vypracovaná výzva voči pôvodnému exekútorovi na predloženie exekučného spisu, ktorý však exekučnému súdu doručil až 10.12.2010. Dňa 5.5.2011 bolo rozhodnuté uznesením exekučného súdu o trovách pôvodného exekútora a uznesením zo dňa 2.4.2012 bola zastavená exekúcia z dôvodu materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu.

V exekučnej veci pod sp. zn. XXEr XXX/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. P. O. bola žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 20.3.2007 a návrh na zmenu exekútora 15.10.2009. Následne dňa 19.10.2009 bola vypracovaná výzva voči pôvodnému exekútorovi na predloženie exekučného spisu, ktorá mu bola doručená 9.11.2009. Uznesením zo dňa 5.2.2010 bolo vyhovené návrhu na zmenu exekútora s dátumom právoplatnosti 15.4.2010, avšak k predloženiu exekučného spisu došlo zo strany pôvodného exekútora až dňa 28.9.2011.

V predmetnom konaní žalobca konštatoval nečinnosť exekučného súdu v rozsahu 150 dní v spojenej veci pôvodne vedenej pod sp. zn. XXC XXX/XXXX F. F. U. W. O., XXX T. F. X.. N.. XXC XXX/XXXX F. P. T. - O., XXX T. F. X.. N.. XXC XXX/XXXX F. M. S., XXX T. F. X.. N.. XXC XXX/XXXX F. L. P., XXX T. F. X.. N.. XXC XXX/XXXX F. P. W. Y. XXX T. F. X.. N.. XXC XXX/XXXX F. P. O..

Žalovaná vo svojom vyjadrení k podanej žalobe poukázala na zmätočnosť žalôb, pričom žalobca prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Považuje za nepravdivé a klamlivé tvrdenie jeho nevedomosti o spisových značkách uvádzaných v exekučných konaniach, pretože v týchto konaniach bol účastníkom konania. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní bol jedným z dôvodov, pre ktoré aj Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu.

Nie je zrejmy ani titul nároku na náhradu škody, pretože namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora a zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Nie je teda zrejme, či si nárok uplatňuje z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Nie vo všetkých konaniach žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie prietahov v konaní, pričom žiadosť o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov, neuvádza, či podal sťažnosť na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu, resp. ústavnú sťažnosť. Všeobecný súd pritom v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, pretože túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Ďalej žalovaná namietala, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v ktorých boli obsiahnuté aj žiadosti vo veciach, ktoré sú predmetom tohto konania, pričom žalobca žaloby podal už dňa 27.9.2012 pred uplynutím 6 mesačnej lehoty v zmysle ust. § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z., teda ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Žalobca pritom napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti tieto nedoplnil, neuviedol dátumy, kedy sa dozvedel o škode a nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu a súčasne neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy, ústavné sťažnosti a nedoplnil doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, jeho insolvenčiou, stratu kontaktu povinným a podobne. Žalovaná preto ako orgán príslušný na predbežné prerokovanie podaných žiadostí nepovažuje nárok žalobcu za predbežne prerokovaný.

Čo sa týka namietaného postupu a to nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote uviedla, že podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku, má exekučný súd povinnosť v rozhodnutí o zmene exekútora poveriť exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený.

Pokiaľ aj v niektorých prípadoch mohol aj exekučný súd rozhodnúť o návrhoch na zmenu súdneho exekútora, po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu bolo to spôsobené predovšetkým tým, že pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť; v takomto prípade exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému exekútorovi exekučný spis pôvodného exekútora.

Odhliadnuc od uvedeného v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku.

Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom stanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možno nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy a teda za nesprávny úradný postup.

K otázke vyčíslenia škody žalovaná poukázala na to, že žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje je možné považovať za hypotetické. V žalobe neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Na preukázanie vzniku škody by žalobca musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Žalobca ako poskytovateľ spotrebiteľských úverov musí nevyhnutne využívať informačný systém, ktorý využíva pre všetky pohľadávky a nie len tie, ktoré boli predmetom exekúcie. Požadovať preto paušálnu sumu za udržanie informačného systému je preto nesprávne a účelové. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobca neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočností, ktorými

žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. V súvislosti s uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR pod sp. zn. 3Cdo675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Súčasne konštatovala, že požadovaná náhrada nie je podložená reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Ministerstvo spravodlivosti SR na ostatok poukázalo na potrebu zohľadnenia ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj ust. § 17 ods. 2 a 3 zák. č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kbD(2010)1360, v ktorom poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od združení na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na prejudiciálneho konania podaného Krajským súdom v Prešove vec C-76/2010. Zdôraznila, že žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, slabé finančné a právne vedomie nízkopříjmových osôb a toto negatívne vnímanie je práve dôsledkom praktík aplikácie, či využívania právnych inštitútov žalobcu, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a so všeobecne uznávanými spotrebiteľskými právami.

Zároveň uviedla, že v danom prípade preto nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom exekučného súdu ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené preto žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Súd pojednával v neprítomnosti oboch účastníkov konania napriek tomu, že právny zástupca žalobcu sa pre práceneschopnosť zamestnanca ospravedlnil a žiadal pojednávanie z tohto dôvodu odročiť.

Ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku určuje dve podmienky, ktoré musia byť súčasne splnené, aby súd mohol vec prejednať v neprítomnosti účastníka alebo jeho zástupcu a to je riadne predvolanie a absencia žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, pričom o takúto absenciu ide vtedy, keď buď účastník konania o odročenie pojednávania nepožiada alebo o odročenie pojednávania síce požiada, avšak nepreukáže existenciu dôvodu na odročenie pojednávania.

V zmysle ust. § 119 Občianskeho súdneho poriadku súd môže pojednávanie odročiť iba z vážnych dôvodov, ktoré je povinný dotknutý účastník, resp. jeho právny zástupca oznámiť súdu bez zbytočného odkladu a samotná žiadosť musí obsahovať jednak dôvod, pre ktorý navrhuje pojednávanie odročiť, deň, kedy sa o tomto dôvode dozvedel a oznámi adresu, na ktorú bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Je nesporné, že právny zástupca žalobcu podal žiadosť o odročenie z dôvodu práceneschopnosti svojho zamestnanca, ktorého náplňou práce je vrámcí zastupovania žalobcu účasť na pojednávaniach konkrétne P. U. O. pôsobiaceho u zvoleného právneho zástupcu v pozícií advokátskeho koncipienta.

Predmetnou žiadosťou žalobca nepreukázal existenciu dôležitého dôvodu v zmysle ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pre odročenie predmetného pojednávania, keďže práceneschopnosť zamestnanca advokátskej kancelárie nie je dôvodom pre odročenie pojednávania.

Z obsahu plnej moci žalobcu na zastupovanie v predmetnom konaní nesporne vyplýva, že tento splnomocnil spoločnosť Fridrich Paľko s.r.o., v ktorej pôsobia traja advokáti a traja advokátski koncipienti a preto práceneschopnosť zamestnanca v pozícií advokátskeho koncipienta nie je dôvodom pre odročenie pojednávania bez preukázania vážneho dôvodu nemožnosti zúčastnenia sa predmetného pojednávania zo strany ďalších osôb pôsobiacich u zvoleného právneho zástupcu v pozícií advokáta príp. advokátskeho koncipienta.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a)

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Z exekučného spisu vedeného pod X.. N.. XEr XXX/XXXX F. U. W. (XXC XXX/XXXX), Q. O. W. B. O. N. XX.X.XXXX, Q. B. Q. XEr XXX/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. P. T. - O., Q. O. W. B. O. N. XX.XX.XXXX Y. Q. B. Q. XEr XXX/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. M. S., v ktorej bolo exekučné konanie začaté 15.12.2003 je potrebné aplikovať ust. § 44 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.8.2005, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované a odmena pôvodného exekútora sa vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Vyššie uvedená právna norma neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k čomu došlo až s účinnosťou od 1.9.2005.

S poukazom na ust. § 238 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. konania začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak ods. 2 neustanovuje inak.

Ust. § 238 ods. 2 zák. č. 235/1995 Z. z. taxatívne vymedzuje ustanovenia exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1.9.2005, avšak s výnimkou ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmene súdneho exekútora v predmetných veciach konal priebežne bez zbytočných prietahov a nemal za preukázaný nesprávny úradný postup tvrdený žalobcom ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

S poukazom na povahu úkonu, ktorým bolo rozhodnutie súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora, tento si podľa názoru súdu vyžaduje osobitnú právnu úvahu zo strany súdu, teda nejde o jednoduchú automatizovanú činnosť zo strany súdu, a preto nie je možné konštatovať, žeby v konaní exekučného súdu v predmetných veciach došlo k zbytočným prietahom v konaní pri rozhodnutí o návrhu na zmenu exekútora. Okrem iného poukazuje na to, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote o zmene exekútora nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, keďže pôvodný exekútor mohol a mal pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie s ohľadom na zachovanie kontinuity podania.

Pokiaľ ide o tvrdený nesprávny úradný postup v konaní pod X.. N.. XEr XXX/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. F. P. W., v danej veci sa sa oprávnený domáhal vymoženia plnenia od povinného na podklade

nespôsobilého exekučného titulu, keďže uznesením zo dňa 2.4.2012 bola exekúcia zastavená z dôvodu materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu.

V predmetnom exekučnom konaní ako aj v konaní pod sp. zn. XXEr X/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. L. P. Y. F. X. N.. XXEr XXX/XXXX (XXC XXX/XXXX) F. P. O. napriek tomu, že súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola žalobcovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonom stanovenú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách pri zmene osoby exekútora rozhoduje, ktoré musí pri priznaní podrobne preskúmať a zároveň spolu s uznesením o zmene exekútora je povinný postúpiť aj exekučný spis.

V preskúmaných exekučných veciach bolo nesporne preukázané, že pôvodne oprávneným určený exekútor neposkytol nevyhnutnú súčinnosť exekučnému súdu, nakoľko špecifikáciu trov exekúcie spolu s exekučným spisom predložil aj s niekoľko mesačným omeškaním.

Ďalej nebolo preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej 30-dňovej lehote by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného a tým teda aj k naplneniu účelu exekučného konania. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv a preto tvrdný nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by oprávnenému spôsobila škodu.

Vzhľadom k tomu, že súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Žalobca bol v konaní neúspešný a úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Proti výroku o vylúčení veci na samostatné konanie odvolanie prípustné nie je.